

поклопити. Тако је могуће да једна иста држава изгледа нова, посматрано споља, с међународноправног гледишта, а да изгледа као стара када се посматра изнутра с гледишта својих уставних закона или обрнуто, да иста држава изгледа с међународно-правног гледишта као стара, а са уставно-правног гледишта као нова. Према томе, ова два гледишта: међународно-правно и уставноправно морају да се одвоје јер се битно разликују. Са уставно-правног гледишта једна држава може да буде нова или стара и то је њена унутрашња ствар која не мора да интересује друге правне субјекте.

Међутим, сасвим другачије стоје ствари када се једна држава посматра с међународно-правног гледишта. Да ли ће с тог становишта да буде нова или стара, није свеједно и није њена чисто унутрашња ствар која не тангира друге државноправне субјекте. Какав ће правни карактер да има једна држава, како ће се објаснити њена правна природа, то зависи од тога с ког гледишта се посматра: да ли с међународно-правног или уставно-правног и коме се од њих даје предност. У сваком случају, за правилну оцену правног карактера било које државе, па и ове СХС, треба уважити и једно и друго гледиште, посматрати је и споља и изнутра, и с међународно-правног али и уставно-правног гледишта. Пре ових констатација о правном карактеру новостворене државе СХС треба имати у виду и она гледишта која у правном смислу оспоравају и сам настанак ове државе сматрајући га правно ништавним. Такве оцене стоје пре свега у вези са правним односом Краљевине Србије према новоформираној држави. Како је већ речено Народна скупштина Краљевине Србије се никад није састала у вези овог актом и прокламовала уједињење са српским земљама ван Србије, већ су нам те земље преко Загреба дошле у заједничку државу. Зато је с формално-правног становишта ово уједињење било противуставан акт који је игнорисао вољу Србије па је као такав био и ништав. На жалост, историја ће се још једном поиграти са Србима приликом стварања последње, жабљачке СР Југославије јер је и њено стварање обављено без српске одлуке. Што се тиче државе СХС од 1918. Народна скупштина Краљевине Србије није ратификовала акт уједињења, већ је 27. новембра 1918. на свом последњем заседању о истом само обавештена да би се по његовом прихватању и формално распустила, па је тако и *de facto* и *de jure* престала Краљевина Србија. Остајући на становишту легитимитета новостворене државе, њеног правног постојања, пале су различите оцене о њеном карактеру међу којима се посебно издваја она коју је дао Слободан Јовановић. Тај наш великан, највећи уставни писац и правни теоретичар Србије дао је оцену правног